

Aan
Den Hoogwaarden Heer
Leonardus Jansen,
Abt der zeer vermaarde
Abdye van *Knechtsteden,*
Van de Ordre van
Pramonstruyt.

Hochwaarde Heer!

DEn gelukkigen Dag van onze eerste Ontmoeting na myne door God zonderling bestierde Terugkomst uit Holland, nu ruim vier Jaren geleden, zal ik myn Leven lang niet vergeten. De Liefde, waarmede UE. my ontfing, en my, schoon teneene-maal onwaardig, onder het Getal van uwe Geestelyke Zonen aannam, was gelyk die van den teerhartigen Huis-Vader in het Evangelie, wien onze beminnylke Zaligmaker zelf tot een Voorbeeld van Mededogenheid, Zagmoedigheid en tedere Liefde jegens wederkerende boetvaardige Kinderen aanhaalt. *Luc. 15.*

Uwe Liefde en Achtung jegens my was reets groot, *Hoogwaarde Heer*, toen gy noch het Ampt van *Prieur* der Abdye van *Knechtstede* roemwaardiglyk bekleedde. Ja nadat ik in 1720 het onbezonne Besluit hadde genoomen na Holland te gaan, wierdze eerder vermeer-dert, dan vermindert. Zo dra hadde UE. myne Verandering niet vernoomen, of UE. schreef my eenen Brief, vol van tedere Vaderlyke Uitdrukkingen, en

van

Opdragt.

van Hart- en Ziel- roerende Woorden, om my tot betere Gedagten te brengen. Doch de Banden, dewelke my op dien Tyd vast hielden, konden zo schielyk niet brecken. Ik beantwoordde uwen Brief, die my in der Daad 't Hart al vry wat getroffen hadde, met eene diepe Stilzwygenheid. Gy liet echter den Moet niet vallen. Gy bad zelf voor my, en gy deed andere bidden, dat de goedertierene God, die den Dood des Zondaars niet wil, maar dat hy zich bekeere en leve, myne Oogen na zyne oneindelyke Ontferming wilde openen, en my doen zien het Gevaar der Ziele, waarin ik my dus onvoorzigtiglyk gestort hadde. Uwe aanhoudende Gebeden wierden eindelyk verhoort.

Duizenderlei zyn de Middelen, die, hoewel ons onbekent, de almogende God in de Schat-Kamer zynere Wysheid opgesloten heeft, omterredden degeene, over dewelke hy zich wil ontfermen. Hy sprak my dikwils in myn Hart; en ik voelde, hoe zwaar het my viel tegens den Prikkel agter uitteflaan; Doch de Vryheid des Levens, en de dagelyke weereldlyke Beezigheden waren Oorzaak, dat ik de Stemmen des Heeren niet ten eersten hoorde, gelyk het be- raamde. Dan wilde ik eens, en dan wilde ik wederom niet, even als *S. Augustyn*, gelyk hy in de Boeken der Belydenissen van zich zelve verhaalt. Dus verliep het eene Jaar na het andere; doch schoon ik myn Hart verhardde, zo ontrok de goedertierene Hemelse Vader my echter niet zyne Barmhertigheid, gelyk als ik wel hadde verdient.

Middelwyl wierd Gy, *Hoogwaarde Heer*, om uwe uitmuntende Hoedanigheden, door het Kapittel van *Knechtstede* tot Abt verkooren. Uwe voorbeeldelyke Godvrugtigheid en diepe Gebertheid; uwe Bevalligheid, Lieftralligheid, Bescheidenheid, Zagtmoedigheid, Wysheid, Rechvaardigheid, Ootmoedigheid,

Opdragt.

digheid , en zo veele andere weergalooze Deugden, die in uwe Schriften , en in uwen dagelyksen Ommeegang uitblonken , waaren zo veele onwraakbaare Getuigen , die U boven andere waardig verklaarden de Waardigheid , waarmede men U zou bekleeden ; het waren zo veele Stemmen , die gestadig riepen , dat gy de Man waart , wien God uitverkooren hadde , om zyne Gemeente van *Knechtstede* te bestieren ; het waren , met een Woord , zo veele Prikkelen , die de Keur-Heeren der gemelde Abdye noopten U tot haar Hoofd aantestellen.

Zo dra waart gy , *Hoogwaarde Heer* , en uwe nieuwe Waardigheid niet bevestigt , of gy verdubbelde uwe Zorg , en uwe Pogingen , om U verlore Schaapje in de Schaapskooi van de Rooms-Katholyke Kerk , buiten dewelke alles door de Helse Wolven word verscheurt , en verslonden , terug de brengen. Gy schreeft Brief op Brief ; invoege dat ik de Kracht van uwe Vermaningen , en van de Goddelyke in myn Hart werkende Genade niet langer konde wederstaan. Des nam ik manmoediglyk het Besluit , my in Spyt van den Duivel en van de Weereld wederom in den Schoot der Rooms-Katholyke Kerk te begeven , en de Katholyke Religie wederom opentlyk te oeffenen , al zou 't my ook het Leven kosten. Hoedanig nu de Predikanten op hunne Tanden hebben geknerst , als zy my dagelyks na de eene of de andere Rooms-Katholyke Kerk zagen gaan , en wat Vervolgingen zy deswegen tegens my hebben verwekt , kunt gy , *Hoogwaarde Heer* , ligtelyk afmeten , mits U de Inborst van die Luiden niet onbekent is ; doch door Gods oneindelyke Genade , Goedertierenheid en Barmherdigheid ben ik alle Zwaarigheden te boven gekoomen , en alle indHerpaalen doorgeworftelt , op myne uit- en inwendige Vyanden eene volkooome Zege behalende. Deze Brief zal UE. slechts eenige kleine Staaltjes van de Vervolgingen vertoon.

Het

Opdrags.

Het is waar, ik hadde veele Tegenstribbelingen myner Vyanden gemakkelyk kunnen ongaan, indien ik Holland ten eersten hadde verlaten; doch zulks konde zo gemakkelyk en zo schielyk niet geschieden, als ik wel hadde gewenscht. Daar waren, mits ik niet met de Noorder-Zon verhuizen, maar als een eerlyk Man in den vollen Dag den Batavieren Vaarwel zeggen wilde, daar waren, zegge ik, voor myn Vertrek onderscheide Zaken te vereffenen. Onder anderen hadde ik noch eenige Werkjes onder Handen, die niet afgebrooken konden worden; andere Zaken, hier niet nodig te verhalen, overslaande.

Maar, O Hemel! wat Blydschap, wat Vreugde, wat Vergenoeging verspreidde zich door U geheel Gemoed, en door U gansch Aangezicht, wanneer ik het Geluk hadde, UE. *Hoogwaardde Heer* voor het eerste maal na myne Terugkomst uit Holland in het Parochie-Huis van *Vriemersdorp* te groeten, en voor alle Uwe voor my aangewende Moeite en Zorgvuldigheid Dank te zeggen.

De Liefde heeft geene Paalen. Dus was ook degeene, die gy, *Hoogwaardde Heer*, my toedroegt. Niet vergenoegt met my voor Uwen Zoon aanteneemen, en met het witte Kleed der Ordre van Premonstryt, schoon teneenemaal onwaardig, te versieren, toonde gy eene Gunst, die ik, zo lang ik leve, nooit na Verdienste kan vergelden. UE. deed my, om het kort te zeggen, tot Priester wyen, en dus met eene Waardigheid bekleeden, welke de goedertierene God, wien het eene Lust is, by de Kinderen der Menschen te wezen, zelfs den Engelen heeft geweigert.

Konden zulke grote Weldaden my lang doen twyffelen, aan wien ik het tegenwoordig Werkje zou opdragen? Het is immers billyk, dat de Hovenier, die den Boom plant, ook de eerste Vrugten daarvan geniet. UE. heeft my geplant in den Sneeuw-witten Akker
van

Opdragt.

van onzen Stichter en Patriarch den *H. Norbertus*,
waarin ik zo veele Vrugt-dragende Boomen vinde, als
ik'er Broeders, of met het zuivere Engelle Kleeft van
zynen witten Orden pralende Geestelyken ontmoete.
In dien Akker hebt gy, *Hoogwaarde Heer*, my geplant.
Het is dan betamelyk, dat gy ook de eerste Vrugten
van dien Boom geniet.

Neem dan aan, *Hoogwaarde Heer*, deze Vrugten,
deze Eerstelingen van Uwe Zorg, en van mynen Ar-
beid. Ontfangze met dezelfde Vaderlyke Liefde,
Gunsten Genegenheid, als gy den Boom zelf ontfan-
gen hebt. Zulks zal my meer en meer aansporen de
overige Dagen van myn met God begonne nieuwe Le-
ven tot Bevordering van de Eere des Allerhoogsten,
tot Voordeel van de Rooms-Katholyke Religie, tot
Stichting van mynen Evennaasten, en tot Werking
van myne eige Zaligheid te besteeden, en UE. steeds
meerder Teken en van myne Erkentenis en Dankbaar-
heid, zo wel jegens God den Gever van alle goede
Gaven, als jegens UE. mynen Geestelyken Vader te
toon, den oneindelyk goedertierenen en barmhertigen
Hemelsen Vader onophoudelyk biddende, dat hy
UE. noch eene lange Reeks van Jaren gezond beware,
met den Overvloed van zyne Genade overstroome, en
hierna maals in alle Ewigheid met Heerlykheid en
Eere kroone: Dus wenscht

UE. Hoogwaarde

Ootmoedigste en verpligste

Dienaar

F. W. C. DYKS.

VOORREDE